

Platycterium

rodzina Polypodiaceae

Rodzaj platycerium zawiera 17 gatunków. Są to paprocie o powolnym wzroście i długowieczne. Występują one w lasach deszczowych Ameryki Południowej, Afryki, Południowej Azji oraz Australii. Jest to ciekawa paproć, która wytwarza dwa rodzaje liści. Jedne z nich, to grube bezzieleniowe liście, poprzerastane korzeniami przybyszowymi i tworzące obszerną niszę, w której gromadzi się woda oraz szczątki materii organicznej. Drugie zaś są to liście asymilacyjne, posiadające chlorofil, pokryte kupkami zarodnioośnymi, do złudzenia przypominające poroże łosia. Gatunki najbardziej znane: *Platycerium coronarium* (p.zwieńczone), *platycerium angolense*, *platycerium madagascariense*, *platycerium grande*, *platycerium andinum* (p. andyjskie), *platycerium veitchii*, *platycerium wallichii*, *platycerium bifurcatum* (syn. *alcicorne*) - łosie rogi, płaska łosioroga.

Pochodzi z Indonezji i Australii, jest gatunkiem epifitycznym i żyje jak tego typu rośliny na pniach i gałęziach drzew. Jej korzenie wnikają w materiał organiczny, który znajduje się w zagłębieniach kory. Osiąga nie za wielkie rozmiary (do 30 cm wysokości), a pędy ma przewieszające się w dół. Ma ona dwa rodzaje liści: jedne to duże, pokryte włoskami, przypominające kształtem łosie rogi, służące do rozmnażania (na spodniej stronie znajdują się zarodniki) oraz drugie, małe, tarczowate liście, służące do przytwierdzenia się. Dzięki takiej budowie możemy hodować je zarówno na kawałku kory, jak i w doniczce i dobrze reprezentują się jako zwisy.

Jest to roślina łatwa w uprawie. Lubi jasne stanowiska, ale należy ją chronić przed bezpośrednim słońcem. Wymaga ciepła, optymalna temperatura to 23-27°C, choć toleruje zakres temperatur pomiędzy 15 a 26°C. Zimą temperatura powinna być niższa, ale minimum to 10°C. Podlewamy je w zależności temperatury powietrza, latem w okresie upałów można nawet naczynie z rośliną od czasu do czasu zanurzyć w wodzie, dla pełnego wysycenia wilgocią. Nie należy jednak dopuścić do zupełnego przeschnięcia bryły korzeniowej, podłoże powinno być wilgotne. Wymaga też dużej wilgotności powietrza, latem dobrze jest je zraszać wodą. Przy niezadowolającej wilgotności powietrza wzrost jej może być bardzo wolny. Najlepsze podłoże do uprawy platycerium to torf i mech sfagnowy (1:1) o lekko kwaśnym odczynie (PH podłoża musi wynosić 6 do 7). Możemy też stosować podłoża jak dla storczyków. Nawozimy je umiarkowanie, niewielkimi dawkami nawozów, latem co 2 tygodnie. Lubi rosnąć w dużym zagęszczeniu, więc przesadzamy je tylko wtedy, gdy nowe odrosty żółkną lub karłowacieją (na ogół, co 3 lata).

Platycerium bardzo nie lubi dotykania liści gdyż dotykanie powoduje usuwanie nalotu na liściach i powstawanie wyraźnych śladów. Nawet kurzu nie ścieramy, tylko spłukujemy delikatnym prysznicem. Nie obrywamy zamierających, starych, tarczowatych liści, pomimo że na ich miejscu powstają nowe, gdyż te stare zbierają zapasy wilgoci (działają jak gąbka). Platycerium bardzo nie lubią stosowania środków chemicznych, używamy ich w ostateczności, gdyż mogą uszkodzić roślinę. Jeśli nawet pojawią się szkodniki (np. mączliki lub czerwce) zmywamy je wodą lub rozpylamy wodny roztwór z łagodnego mydła. Platycerium rozmnaża się przez zarodniki w drugiej połowie zimy lub na wiosnę. Można też je rozmnażać za pomocą małych roślinek pojawiających się u podstawy starych roślin oraz przez podział rozrośniętych okazów. Roślinki, które wyrosły z korzeni paproci można odrywać i posadzić w odpowiednie dla platycerium podłoże.